

Kolme tapaa pilkuttaa: mitä sinä käytät?

1) Tunnista pikkusanat!

Moni tietää, että **että**-sanana luodaan usein pilkku. Sama pätee muun muassa **jos**- ja **koska**-sanoihin (+ muut alustuskonjunktiot).

Mutta-sanana saa aina pilkuttaa. Yleensä pilkku myös ennen **joka**- ja **mikä**-pronominien taivutusmuotoja.

Sekä – että -paria ei pilkuteta!
Eikä joko – tai!

2) Hahmota virkkeestä lauseet!

Jos tunnistat lauseita, erota ne.

Valot sammuttaa se, joka muistaa.
Tiedätkö te, missä on Maken vyö?

Tällainen kiilalause pitää pilkuttaa molemmista päistä!

Se, joka lähtee, sammuttaa valot.

3) Etsi persoonamuotoiset verbit!

Jos virkkeessä on kaksi persoonamuotoista verbiä, siinä on kaksi lausetta. Täräytä välille pilkku!

Päästyään metsään mies eteni vauhdilla, kunnes vastaan tuli suo.

- **Lauseenvastikkeessa** ei ole pm. verbiä. Se ei siis ole lause: ei eroteta pilkulla!

Bonusena: ja-sanan pilkutus

Jos **ja**-sanaa ympäröivissä lauseissa on **yhteinen osa**, ei pilkkaa.

Kuu nousi ja kirkastui syystaivaalla.
(yhteinen osa on kuu)

Kuu nousi, ja metsässä alkoi nähdä eteensä.

- ei yhteistä osaa: pilkku normaalisti lauseiden välille!

Sama sääntö myös
-**kä**-liitteessä!
enkä = 'ja en'
ettekä = 'ja ette'

Muista, että pilkkuja käytetään muuhunkin, ainakin joskus!

Kuulepas, Timo: osta kaupasta saippua, 6,4 metriä narua ja guava!

- Siis desimaalit, luettelot, puhuttelut ja irralliset lisät.